

În temeiul Deciziei primului-ministru nr.113/2002 privind numirea președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) și (2) și ale art.38 alin.(1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art.23 alin.(2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 15 noiembrie 2004, reclamanta S.C. Good Net S.R.L. (denumită în continuare *Good Net*), cu sediul în Timișoara, Aleea Gorunului nr.3, bl.E33, ap.14, județul Timiș, a introdus la Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANRC*), în temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, și ale art.1 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența *ANRC*, o sesizare împotriva pârâtei S.C. Romania Data Systems S.A. (denumită în continuare *RDS*), cu sediul în București, Str. Doctor Staicovici nr.71-75, sector 5, solicitând prin aceasta obligarea pârâtei la plata unor despăgubiri materiale și morale ca urmare a încălcării de către *RDS* a contractului de furnizare servicii dedicate Internet/comunicații de date IP și acces la rețeaua *RDS* nr.7561000322/27.02.2004 (denumit în continuare *Contractul*). Sesizarea a fost înregistrată la *ANRC* cu nr.25688/15.11.2004.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura contencioasă.

B. Desfășurarea procedurii în fața ANRC

În temeiul dispozițiilor art.7 alin.(1) din Decizia președintelui ANRC nr.1331/2003, președintele ANRC, prin Decizia nr.1323/2004, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Good Net* și *RDS* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Sebastian Popovici, șef al serviciului Litigii, Direcția Juridică, în calitate de președinte;
- domnul Florin-Adrian Dragomir, șef al serviciului Reglementări Tehnice Comunicații Electronice, Direcția Reglementare Tehnică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Bogdan Dospinescu, expert în cadrul serviciului Reglementări Tarifare și Serviciu Universal, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Bogdan-Viorel Mortu, expert în cadrul serviciului Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru.

În temeiul dispozițiilor art.16 alin.(2) din Decizia președintelui ANRC nr.1331/2003, *Comisia*, prin adresa nr.26144/23.11.2004, a pus în vedere *RDS* să depună răspunsul la sesizare. Pârâta, prin adresa nr.3239/09.12.2004, înregistrată la ANRC cu nr.27168/13.12.2004, a transmis punctul său de vedere cu privire la sesizarea *Good Net*.

În temeiul dispozițiilor art.18 din Decizia președintelui ANRC nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 22 decembrie 2004 la sediul central al ANRC din B-dul Libertății nr.14, sector 5, București. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 22 decembrie 2004 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANRC cu nr.4544/21.02.2005.

În scopul continuării dezbaterii litigiului dintre *Good Net* și *RDS* și pentru a da posibilitatea părților să depună noi înscrisuri în sprijinul susținerilor lor, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.19 din Decizia președintelui ANRC nr.1331/2003, a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 14 ianuarie 2005. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 14 ianuarie 2005 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANRC cu nr.4543/21.02.2005.

Având în vedere solicitarea părților de a amâna dezbaterile, *Comisia*, în temeiul prevederilor art.155 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 28 ianuarie 2005. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 28 ianuarie 2005 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANRC cu nr.4542/21.02.2005.

În cadrul acestei ședințe, *Comisia* a ridicat, din oficiu, excepția de necompetență generală a ANRC cu privire la soluționarea litigiului ce face obiectul sesizării *Good Net*.

Pentru ca părțile să depună concluzii scrise cu privire la excepție, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.146 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 4 februarie 2005. Reclamanta a depus concluzii scrise. Ulterior, în temeiul dispozițiilor art.260 din Codul de procedură civilă, *Comisia* a amânat pronunțarea pentru data de 10 februarie 2005.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În susținerea cererii sale, reclamanta a arătat că a încheiat *contractul* cu *RDS* la data de 27 februarie 2004 și, în baza acestuia, *Good Net* avea obligația să achite tarifele aferente pentru conectare și acces la Internet, iar pârâta avea obligația de a furniza serviciul la locațiile specificate în *contract*. Reclamanta a susținut că *RDS*, în mod unilateral, a încetat

furnizarea serviciului de acces Internet la data de 26 octombrie 2004, fără a o notifica în prealabil.

Reclamanta a mai afirmat că, datorită întreruperii furnizării serviciului de acces la Internet la data de 26 octombrie 2004, aproximativ 140 de clienți au fost afectați, mulți dintre aceștia solicitând rezilierea contractelor și, astfel, i-au fost cauzate prejudicii materiale și morale foarte mari. *Good Net* înțelege să dovedească aceste susțineri prin declarațiile clienților și prin cererile de reziliere aflate la dosarul cauzei.

De asemenea, reclamanta a susținut că *RDS* se face vinovată de concurență neloială. Astfel, reclamanta a arătat că pârâta a informat abonații *Good Net* că nu va mai asigura suport tehnic decât clienților care au încheiat un contract cu *RDS* în acest sens, precum și că serviciul de acces la Internet nu va mai fi furnizat de *Good Net*. Totodată, în mod anticoncurențial, *RDS* a înaintat oferte clienților reclamantei.

În ceea ce privește excepția de necompetență generală a *ANRC*, *Good Net* a solicitat respingerea acesteia și soluționarea litigiului de către *ANRC*, afirmând că excepția invocată se impune a fi respinsă ca neîntemeiată întrucât, chiar în lipsa indicării exprese a obligațiilor legale încălcate de *RDS*, aceasta a încălcat spiritul legislației din domeniul comunicațiilor electronice.

În concluziile scrise depuse, reclamanta a arătat că, potrivit dispozițiilor art.44 lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, *ANRC* are funcția de arbitru și organ de decizie în soluționarea litigiilor, în scopul asigurării liberei concurențe și a protecției intereselor utilizatorilor.

De asemenea, reclamanta a mai afirmat că dispozițiile art.45 lit.e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 impun *ANRC* ca obiectiv protecția drepturilor și intereselor utilizatorilor, inclusiv prin luarea tuturor măsurilor necesare pentru ca utilizatorii să obțină un maxim de beneficii în condițiile unei piețe concurențiale.

În concluzie, reclamanta a susținut că invocarea din oficiu a excepției de necompetență generală a *ANRC* nu poate fi decât rezultatul unei interpretări restrictive și gramaticale a dispozițiilor art.36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, interpretare contrară dispozițiilor legale menționate anterior și care tinde la încurajarea comportamentului neconcurențial, abuziv și discriminatoriu în relațiile contractuale derulate de către anumiți furnizori de servicii din domeniul comunicațiilor electronice.

B. Susținerile pârâtei

În ceea ce privește relația contractuală dintre *Good Net* și *RDS*, în punctul său de vedere înaintat *ANRC*, pârâta a arătat că, în calitate de furnizor de rețele și servicii de comunicații electronice, a încheiat *contractul* cu reclamanta, în calitate de beneficiar. În baza art.3.7 și art.9.1 din *contract*, prin adresa nr.2713/21.10.2004, *RDS* a notificat *Good Net*, cu respectarea termenului contractual de 30 de zile, cu privire la modificarea unor termeni și condiții din *contract*.

Pârâta a susținut că reclamanta nu a agreat modificarea condițiilor contractuale și, în conformitate cu prevederile art.9.2 din *contract*, a notificat *RDS* cu privire la intenția sa de a denunța contractul. Astfel, raporturile contractuale au încetat la data de 2 decembrie 2004.

RDS a arătat că susținerile reclamantei privind întreruperea furnizării serviciului de acces la Internet la data de 26 octombrie 2004 sunt neîntemeiate deoarece și-a executat obligațiile asumate prin contract până la data încetării acestuia. Eventualele întreruperi s-au putut datora unor defecțiuni individuale care se constituie în perioadă de indisponibilitate a

serviciului. În cadrul dezbaterilor, *RDS* a susținut că nu există înregistrată în evidențele sale nici o reclamație a *Good Net* privind întreruperea furnizării serviciului de acces la Internet.

În continuare, pârâta a mai arătat că modificările termenilor și condițiilor din *contract* s-au datorat necesității reorganizării raporturilor contractuale cu *Good Net* în conformitate cu oferta comercială *RDS* aplicabilă tuturor clienților săi. Pârâta a mai afirmat că reclamanta a beneficiat în mod fraudulos, atât la încheierea contractului, cât și ulterior, prin încheierea de numeroase acte adiționale, de condiții speciale de furnizare a serviciului de acces la Internet, fără a avea aprobarea organelor de conducere a *RDS*. Aceste abuzuri s-au datorat faptului că domnul Ciprian Buzner (administrator și asociat al *Good Net*) a deținut în aceeași perioadă și funcția de conducere a punctului de lucru *RDS* din Timișoara.

Prin eludarea cu rea-credință a procedurilor interne ale *RDS*, domnul Ciprian Buzner a încheiat contracte de servicii de acces la Internet în condiții avantajoase pentru *Good Net*. Aceste contracte nu corespundeau ofertei comerciale a *RDS* și nu aveau aprobările necesare din partea conducerii societății. Astfel, datorită relațiilor personale cu angajații punctului de lucru *RDS* din Timișoara, domnul Ciprian Buzner a deturnat clientela *RDS* prin încheierea de contracte de servicii de acces la Internet prin intermediul *Good Net*, asumându-și în mod nelegal calitatea de „dealer *RDS*”. Deși în mod normal *RDS* percepe la instalarea și punerea în funcțiune a serviciului de acces la Internet anumite tarife, toate locațiile *Good Net* au fost conectate în mod gratuit și, totodată, au fost acordate condiții foarte avantajoase în ceea ce privește abonamentul lunar.

Ulterior, după ce conducerea *RDS* a fost înștiințată cu privire la aceste practici abuzive, pârâta a notificat *Good Net* prin adresa nr.2713/21.10.2004, solicitând modificarea condițiilor contractuale în conformitate cu politicile comerciale practicate de *RDS*.

În ceea ce privește excepția de necompetență generală a *ANRC*, *RDS* a susținut că nu a încălcat nici o obligație legală prevăzută de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice și a solicitat admiterea excepției de necompetență generală a *ANRC* cu privire la soluționarea litigiului ce face obiectul sesizării *Good Net*.

III. Opinia Comisiei

A. Excepția de necompetență generală a ANRC

Potrivit dispozițiilor art.44 lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, una dintre funcțiile *ANRC* este cea *"de arbitru și organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii"*, iar, potrivit dispozițiilor art.36 alin.(1) și (4), *"Art.36. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori între furnizorii de servicii poștale, în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sau al legislației speciale, partea interesată va sesiza ANRC în vederea soluționării litigiului. Litigiul se va soluționa printr-o decizie emisă de președintele ANRC, în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.*

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANRC, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art.38 alin.(7)." Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANRC are calitatea

de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, persoanele interesate adresându-se ANRC pentru soluționarea unor astfel de litigii.

Potrivit dispozițiilor art.36 alin.(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, „Procedura de soluționare a litigiilor prevăzute de prezentul articol se stabilește prin decizie a președintelui ANRC, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență.” Astfel, în temeiul acestor dispoziții legale, a fost reglementată procedura concretă de soluționare a litigiilor dintre furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice, prin emiterea Deciziei președintelui ANRC nr.1331/2003.

Conform dispozițiilor art.1 alin.(1) și (2) din acest act normativ, „Art.1. – (1) Prezenta decizie reglementează procedura prealabilă administrativ-jurisdicțională de soluționare a litigiilor dintre furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori dintre furnizorii de servicii poștale, precum și procedura de mediere a litigiilor dintre utilizatori și furnizorii de servicii poștale, respectiv dintre utilizatorii finali și furnizorii de servicii de comunicații electronice, ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANRC.

(2) În situația apariției unui litigiu între furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori între furnizorii de servicii poștale în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, sau al legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice ori al serviciilor poștale, partea interesată poate sesiza ANRC în vederea soluționării litigiului.”

De asemenea, potrivit dispozițiilor art.6 alin.(1) lit.b) din Decizia președintelui ANRC nr.1331/2003, „Sesizarea va cuprinde în mod obligatoriu informații privitoare la:

[...]

b) obiectul litigiului – se vor menționa obligațiile impuse în temeiul Ordonanței-cadru sau al legislației speciale, pretins a fi fost încălcate de către pârât”.

În cauza de față, *Good Net* a solicitat prin sesizarea înaintată ANRC obligarea pârâtei la plata unor despăgubiri materiale și morale ca urmare a încălcării de către RDS a contractului de furnizare servicii dedicate Internet/comunicații de date IP și acces la rețeaua RDS. În motivarea cererii, reclamanta a invocat încălcarea de către pârâtă a obligațiilor prevăzute de Legea concurenței nr.21/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002. Argumentele aduse de reclamantă, atât în motivarea sesizării, cât și în cadrul dezbaterilor, privesc încălcarea de către pârâtă a obligațiilor prevăzute în *contract* privind furnizarea serviciului de acces la Internet.

Interpretând *per a contrario* dispozițiile legale citate anterior, rezultă că, în cazul în care un litigiu este ocazionat de încălcarea de către un furnizor doar a unor obligații contractuale de drept comun, fără să se încalce și obligații specifice prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, litigiul nu este de competența ANRC și urmează a fi soluționat potrivit normelor de drept comun.

Or, din sesizarea *Good Net*, precum și din analiza dispozițiilor legale aplicabile în speță, nu rezultă obligațiile din domeniul comunicațiilor electronice pretins a fi încălcate de RDS, ci doar obligațiile contractuale pretins a fi încălcate de pârâtă.

Așadar, având în vedere considerentele prezentate mai sus, precum și dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.79/2002, care reglementează rolul, funcțiile, obiectivele și atribuțiile ANRC, aceasta nu are competență în ceea ce privește sesizarea *Good*

Net și, în consecință, *Comisia* urmează să admită excepția de necompetență generală a *ANRC* și să respingă sesizarea reclamantei ca nefiind de competența *ANRC*.

B. Declinarea competenței

Potrivit art.14.2 din *contract*, „*orice neînțelegere între părțile contractante decurgând din încheierea, interpretarea sau executarea ori în legătură cu aceasta și care nu va putea fi rezolvată pe cale amiabilă, va fi supusă spre soluționare Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț, Industrie și Agricultură a județului Timiș, potrivit regulamentului de organizare și funcționare a acesteia.*”

Având în vedere clauza compromisorie menționată anterior, *Comisia* apreciază că, în cauza de față, competența soluționării litigiului dintre *Good Net* și *RDS* aparține Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț, Industrie și Agricultură a județului Timiș.

Date fiind aceste considerente, *Comisia* urmează să-și decline competența în favoarea Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț, Industrie și Agricultură a județului Timiș, cu sediul în Timișoara, Piața Victoriei nr.3, județul Timiș, și să transmită dosarul spre soluționare acesteia.

FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII DECIDE:

Admite excepția de necompetență generală a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații cu privire la soluționarea litigiului ce face obiectul sesizării înaintate de reclamanta S.C. Good Net S.R.L., cu sediul în Timișoara, Aleea Gorunului nr.3, bl.E33, ap.14, județul Timiș, împotriva pârâtei S.C. Romania Data Systems S.A., cu sediul în București, Str. Doctor Staicovici nr.71-75, sector 5, declină competența de soluționare a litigiului în favoarea Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț, Industrie și Agricultură a județului Timiș, cu sediul în Timișoara, Piața Victoriei nr.3, județul Timiș, și transmite dosarul spre soluționare acesteia.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de Internet a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

**PREȘEDINTE,
ION SMEEIANU**